

INTERVIEW MET SIGRID COENRADIE door Claartje Kruijff

*Het is voor de kerk ESSENTIEEL OM
in beweging te blijven*

Sigrid Coenradie

is halftijds innovatiepredikant
en halftijds regulier predikant in
remonstrantse gemeente Eindhoven.

In je droom blijven geloven **dat is spannend**

Als ik Sigrid Coenradie (59) en haar werk als innovatiepredikant wil typeren dan kom ik uit bij het belang van speelruimte. In gesprek met Sigrid merkte ik dat ze, in de latere jaren van haar carrière, meer en meer naar de speelruimte en vrijheid van haar jeugd terugkeert.

Op mijn vraag op wier schouders zij staat, begint ze bij haar grootouders. Als enig kind groeide ze bij hen op. Grootvader werkte bij de energiecentrale en grootmoeder vertelde verhalen uit Indië. Het liefst kropen ze samen in bed en vertelde oma enge verhalen. Zo eng, dat zij beiden het bed niet meer uit durfden tot haar opa thuiskwam om hen te 'redden'. Maar die verhalen riepen ook een andere wereld op. Dat was troostrijk en wakkerde bij Sigrid een hang naar verhalen aan.

Als kind was Sigrid bijna altijd buiten aan het spelen, op bouwplaatsen. Op haar zestiende overleed haar dierbare oma. Al jong werd ze toen zelfstandig, op haar negentiende begon ze te werken. Haar eerste baan was bij uitgeverij Meinema, die theologische boeken uitgaf. Buitenkerkelijk opgevoed, had Sigrid via haar grootouders kennisgemaakt met het belang van verhalen, verbeelding en een beetje bijgeloof. Via de uitgeverij maakte ze kennis met theologische onderwerpen, raakte geïnteresseerd en begon op haar 26^e met een HBO-studie theologie. Dat liep uit de hand. In 2016 promoveerde ze in de geesteswetenschappen.

Jezelf op het spel zetten Op haar weg kwam ze meerdere mensen tegen die iets in haar zagen en haar op haar benen zetten. Uitgever Kees Korenhof bij Meinema liet haar een cursus uitgeven en redigeren doen. Bij katholiek geestelijk verzorger Paul Schuurmans liep ze stage in het Reinier de Graaf Gasthuis in Delft. Van hem kreeg ze veel vertrouwen en leerde daar wat zingeving voor mensen kan doen in een crisissituatie. Haar promotor Johan Goud had vertrouwen in haar onderzoek. Met hem deelt ze de liefde voor literatuur.

Bij Stichting Buitenkunst leerde Sigrid hoe belangrijk creativiteit en speelsheid is. En ook dat mensen met elkaar hetzelfde spel spelen. Dat er een ruimte is waarin iedereen gelijkwaardig is, waardoor je in vrijheid met elkaar kunt experimenteren. 'Wil je verder komen dan moet je jezelf op het spel durven zetten', zei ze me.

Heb je als innovatiepredikant moed nodig? Sigrid vindt het spannend om in haar droom te blijven geloven. Het vergt moed om op mensen af te stappen en uit te leggen waar je mee bezig bent en dat steeds weer te doen. 'Maar, ik heb wel een beeld

voor ogen, en dan durf ik ook voor de troepen uit te lopen. Grappig genoeg komen er nu mensen naar mij toe die iets zoeken of willen. Mensen die zich ergens druk over maken en iets te vertellen hebben. Zij weten mij te vinden en hopen met hun ideeën zo ook weer anderen te kunnen bereiken. En voor ik het weet ontmoet ik zo een interessante spreker, bijvoorbeeld voor een 'diner pensant', bijvoorbeeld iemand van Extinction Rebellion, iemand die een boek schreef over omgaan met pijnlijke familieverhoudingen, enzovoorts. Ik vind het altijd spannend om dingen te doen die ik nooit eerder heb gedaan. Maar tegelijkertijd zoek ik die ruimte graag op.'

Hoe is het om gemeente- en innovatiepredikant tegelijk te zijn. Schuurt dat niet?

Sigrid vertelt hoe prettig het is dat de mensen in haar gemeente in Eindhoven haar steunen in wat ze doet. Ook op hun schouders staat ze. In haar zondagse diensten als gemeentepredikant zoekt ze al langer naar nieuwe vormen en blijft ze experimenteren. Maar haar innovatiewerk is echt anders, vertelt ze. Daar praat ze in een niet-christelijke context met mensen die ze niet

*Wil je verder
komen DAN
MOET JE JEZELF
op het spel
durven zetten*

kent over zingeving. Daar werkt ze veel meer als verhalenmaker en -verbinder. Buiten de kerk merkt ze grote behoefte aan een diepgaand gesprek. 'Mensen moeten tegenwoordig zoveel ballen tegelijk in de lucht houden en aan zichzelf te werken. Voor de vraag 'wie ben ik dan nog' moet tijd en ruimte gemaakt worden. Maar die wereld buiten de kerk heeft ons binnen de kerk ook veel te leren.'

"Als je in- en uitwaait werk je niet mee aan een veilige plek"

Een heel enkele keer komen er mensen uit haar verschillende groepen naar een zondagse dienst. Die diensten hebben een hoge drempel als het voor mensen onbekend terrein is. En hoewel de kerk Sigrid lief is, zegt ze, met een sprankeling in haar ogen: 'je zou eigenlijk helemaal opnieuw moeten beginnen. Ik overweeg om de innovatie-activiteiten verder open te stellen voor vrienden en leden van de gemeente, omdat dat voor kruisbestuiving zorgt. Beweging zou ook tot spanning kunnen leiden. Maar ik ben niet zo bang voor eventuele spanning omdat er geen wezenlijk verschil is tussen mensen die geloven en mensen die zoekende zijn, en omdat het voor de kerk essentieel is om in beweging te blijven.'

Als ik haar vraag van wat voor soort plek zij droomt, antwoordt Sigrid met verschillende beelden. Een café, een eetcafé, een lange tafel waar je kan aanschuiven. Een hele grote tafel waar van alles en iedereen te vinden is. Waaraan je met elkaar het leven kunt exploreren. Ze fantaseert verder over een groot picknickkleed en een tent. Op mijn vraag of ze nu aan het avondmaal denkt kijkt ze me wat verbaasd aan. 'Nee hoor, ik denk in schrijvers, fictie, beelden en literatuur. Een omsloten tuin, een park, een cirkel, een vredespad.' Haar beelden zijn heel open maar ze vraagt voor al haar activiteiten wel commitment.

Ze verwacht dat mensen betalen én komen. Veiligheid heeft betrokkenheid en trouw nodig. 'Als je in- en uitwaait werk je niet mee aan een veilige plek', leer ik van haar. 'Je gaat met elkaar een verbond aan.'

Vernieuwende activiteiten van iemand met levenservaring

Sigrid heeft een visitekaartje laten maken. Ze noemt zichzelf verhalenmaker en haar activiteiten zijn divers. Sigrid speelt met groepen tot acht personen het dialoogspeel 'Tussen Zon en Maan', organiseert 'diners pensant', houdt schrijfochtenden bij de Eindhovense boekhandel naar aanleiding van het boek 'Mijn held en ik', onder redactie van remonstrantse predikanten Bert Dicou en Koen Holtzapffel. Ook leidt ze een jongerengesprekskring. In haar innovatiewerk sluit ze aan bij initiatieven in de stad. Zo was de kerk opengesteld tijdens het evenement GLOW. Tijdens dit evenement was in de kerk een afwisseling van stilte, gedichten over licht en lichtrituelen.

Tot slot: Op de gezamenlijke vraag of een innovatiepredikant niet jong moet zijn, besloten we dat het juist ook interessant is als je levens- en werkervaring vanuit verschillende hoeken en disciplines kan inzetten. Juist de geleefde en diverse ervaring kan zegenrijk zijn. Zo komt Sigrids didactische kennis van pas in het bedenken van nieuwe vormen. En dan kom ik weer terug bij het begin van ons interview. De verworven vrije ruimte, speelsheid en flexibiliteit die Sigrid met zich meebrengt inspireren mij. Het zijn die speelruimte, dat gevoel van vrijheid en die grote ruimte voor verbeelding die Sigrid drijven in haar werk als innovatiepredikant. ■